

[Axel Dam.]

i saadanne Bevillinger er slet ikke nødvendig, og vi har da ogsaa haft den Glæde at se flere af de Bevillinger strøjet, som vi tidligere havde foreslaaet sløffet. Men desværre dukker der nye op, i Aar f. Eks. en Bevilling til en Fjerkræudstilling i Berlin.

Hvis man ikke formaar at se det urimelige i en saadan Bevilling, bedes man overveje, hvor man da vil sætte Grænsen mellem det rimelige og det urimelige, naar man intet Princip har at gaa efter. F. Eks. Tilskud til en Frimærkesamler-Kongres, er det en Statsopgave, eller hvorfor er det det ikke? At det lyder latterligt, er ingen Grund til at afvise Kravet, for Latter er ikke noget Argument, men finder, som jeg ogsaa har vist, ofte Anvendelse over for de fornuftigste Tanker, som man ikke forstaar og derfor finder taagede.

Det kræver megen Omtanke at være konsekvent over for alle disse mange Bevillingsspørgsmaal, f. Eks. over for kulturelle Bevillinger. Er det f. Eks. inkonsekvent at stemme imod Bevillinger til en persisk Ordbog, men gaa med til at yde Tilskud til den store danske Ordbog? At en persisk Ordbog er et fælles Behov for hele det danske Folk, vil vel ingen paastaa; med den danske Ordbog forholder det sig væsentlig anderledes. Selv om ikke alle er lige personligt interesserede i det danske Sprogs Røgt og Pleje, maa dog vel vort Modersmaal betragtes som Folkets Fælleseje, og det har jo da ogsaa praktisk Betydning, at man f. Eks. i dette høje Ting giver Sprogets Ord i Lovene en nøjagtig Betydning, som ikke kan bortfortolkes. Men hvad enten man nu ud fra sine Principper billiger eller ikke billiger det store Stats-tilskud til den store Ordbog, saa maa man dog fordrø, at disse Penge forvaltes paa den bedst mulige Maade. Det sker vist ogsaa i det store og hele, men naar jeg har valgt dette Eksempel, er det bl. a., fordi jeg er blevet gjort opmærksom paa en Fejl i dette i øvrigt saa udmærkede Værk. Redaktøren af Ordbogen kan jo ikke selv være sagkyndig paa alle Omraader og maa derfor have en Kreds af Medarbejdere. Nu er jeg af en sagkyndig Naturhistoriker blevet gjort opmærksom paa, at Forklaringerne af Plante- og til Dels ogsaa Dyrenavnene ofte er paaviselig gale. Redak-

tøren vilde, har han tilkendegivet, med Glæde modtage hans Medarbejderskab paa dette Omraade, men uden at honorere det.

Naar Foretagendet faar en Støtte paa over 40 000 Kr. fra Staten og et tilsvarende Tilskud fra Carlsbergfonden, skulde man synes, at der nok kunde betaales Arbejds-løn for det Arbejde, der er nødvendigt for at gøre Ordbogen saa paalidelig paa alle Omraader, som et saadant Standard-værk bør være.

Jeg har med disse Henstillinger, hvor-med jeg skal slutte, ønsket at gøre opmærksom paa to Ting, for det første Faren for ved Bevillinger til alle mulige mere og mindre nyttige Formaal at komme langt ud over, hvad der lader sig begrunde som virkelige, folkelige Fællesopgaver, og for det andet Faren for at give Bevillinger, hvis forsvarlige Anvendelse et politisk Udvalg ikke har megen Mulighed for sagligt at kontrolere.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 12¹.

Mødet fortsat Kl. 13³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Valdemar Thomsen: Allerførst vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Simon-sens „aandrige“ Jomfrutale. Jeg beklager, at det bliver nødvendigt for mig endnu en Gang at komme ind paa det Æmne, som det ærede Medlem særlig var inde paa, og som de fleste maaske — og med Rette — ellers synes maa være uddebatteret; trods dette mente det ærede Medlem Hr. Simon-sen aabenbart, at Sagen trængte til en ny Omgang under det ærede Medlems kyndige Haand, men man vil sikkert indrømme, at det ærede Medlems Udgydelser — for at bruge det ærede Medlems egne smukke